

NADALJEVANJE REDNE IN IZREDNA SKUPŠČINA, OBE STA BILI 23. OKTOBRA V LJUBLJANI

PRELOMNO ZBOROVANJE

MARJAN RAZTRESEN

»To je bila prelomna skupščina Planinske zveze Slovenije,« je ob koncu nadaljevanja redne in po izredni skupščini PZS, ki sta bili 23. oktobra letos v veliki dvorani Časopisno založniškega podjetja Delo v Ljubljani, vznemirjen vzkliknil podpredsednik PZS **Adi Vidmajer**. »Sonce je menda spet posijalo na osrednjo slovensko planinsko organizacijo, ki je zmogla toliko moči, da je bila po seriji gospodarsko usmerjenih skupščin naposled taka, ki se je ukvarjala z vsebinskimi vprašanji planinstva. To je bil po mojem prepričanju prvi korak k taki planinski zvezi, o kakršni smo doslej lahko le sanjali.«

Potem ko je bila 29. maja po razpravi o Vodilih pri delu PZS in PD v Mariboru zaradi nesklepčnosti prekinjena redna letna skupščina osrednje slovenske planinske organizacije, ki se je vlekla toliko časa, da so nekateri delegati odšli, je bilo za letošnji 23. oktober sklicano nadaljevanje skupščine v Ljubljani, da pa bi jo nadgradili, je bila v nadaljevanju izredna skupščina, ki je imela na dnevnem redu skoraj izključno razpravljanje o vzgoji, izobraževanju in nasploh vlogi mladih v planinski organizaciji. Pri predlogih sprememb statuta PZS se je skoraj nekoliko zataknilo, predlog za odprodajo Štuhecovega doma pri Treh kraljih pa so delegati z enim samim vzdržanim glasom sprejeli.

KONČANA PREKINJENA SKUPŠČINA

Medtem ko je na mariborski skupščini od 228 članov PZS sodelovalo 97 delegatov, kar je 42,5 odstotka vseh delegatov, je bilo na ljubljanskem nadaljevanju te skupščine od 225 članov le 89 delegatov, kar je sicer več kot tretjina vseh članov PZS, prav spodbudna številka pa to vendarle ni.

Ljubljansko nadaljevanje skupščine je vodilo isto delov-

no predsedstvo kot v Mariboru, le da sta odsotni **Faniko Wiegele** in **Natalijo Marovt** nadomestila **Mitja Peternel** in **Alojz Mikek**. Uvodno je povedal nekaj besed o Vodilih pri delu PZS, ki naj bi jih ta dan po dolgotrajnih razpravah vendarle sprejeli, predsednik PZS **Andrej Brvar**. Dejal je, da Vodila niso samo skupek pragmatičnih receptov, zato so o njih v planinskih društvih razpravljali kar tri leta. Ponovil je, kar je sicer povedal že v Mariboru, da so Vodila sestavljena iz treh vsebinskih sklopov, ki govorijo o človeku kot obiskovalcu gorskega sveta, ki se mora v gorah obnašati kot gost, o nenadomestljivosti gorskega sveta in o planinski organizaciji kot mostu med interesi ljudi in gorskim prostorom. Vsi trije sklopi se prepletajo in jih je treba zato obravnavati soodvisno.

Skupščini je predlagal, naj upravnemu odboru PZS naloži obveznost, da najpozneje do 1. februarja prihodnjega leta sprejme operativni program o uresničevanju sprejetih vodil, UO pa naj skladno z Vodili začne pripravljati spremembe statuta PZS, pravilnikov in programov dela. Prav tako je predlagal, naj skupščina priporoči vsem planinskim društvom in meddruštvenim odborom, da začnejo sprejeta vodila takoj uresničevati.

Enako kot o Vodilih skorajda ni bilo razprave o finančnem poročilu PZS za lansko leto, obe točki dnevnega reda pa sta bili sprejeti z enim samim vzdržanim glasom. Pač pa je bila kar živahna razprava o finančnem planu PZS za letošnje leto, ki gre h koncu, zato bi plan kazalo zdaj aktualizirati, ne pa delegatom ponuditi takega kot maja v Mariboru. V tej razpravi so se oglasili predvsem trije iz vrha Mladinske komisije PZS, podpredsednik PZS **Borut Peršolja**, ki ima ob drugem na skrbi tudi mlade, ter predsednik in podpredsednik Mladinske komisije **Matjaž Hafner** in **Bojan Rotovnik**. Vsi trije so delegate seznanili s tem, da dobiva MK denar namensko in ga namensko tudi porabi, vendar je

Delovno predsedstvo nadaljevanja letošnje majske redne in sklica izredne skupščine PZS v veliki dvorani Dela – od leve proti desni Mitja Peternel, Jože Stanonik, Janko Kovarčič, Edvard Stepišnik in Alojz Mikek.

imela letos nekatere pomembne akcije, ki bodo imele dolgoročno korist, zaradi tega pa ima komisija finančno izgubo. Mladinska komisija je, skratka, prijavila in izvedla nekatere akcije, za katere poprej ni pridobila sredstev. Vsi trije so spraševali, kako naj komisija pokrije ta primanjkljaj.

Tajnik PZS **Janko Pribošič** jim je (in delegatom seveda tudi) pojasnil, da ni stvar skupščine pokrivati kakršnekoli primanjkljaj, ker je za to pristojen upravni odbor, predsednik PZS Andrej Brvar pa je odločno povedal, da se je treba o pokritju stroškov pač dogovoriti pred tem, ko se lotimo kakršnekoli akcije.

Finančni plan je bil po tej razpravi vendarle sprejet z enim vzdržanim glasom.

POSEBNE VREDNOTE PLANINSTVA

Ob pol dvanajstih se je pod istim delovnim predstvom v isti dvorani začela izredna skupščina PZS, potem ko je predsednik verifikacijske komisije **Božo Jordan** ugotovil, da je v dvorani (zdaj samo še) 85 delegatov, kar pa je vendarle več kot tretjina (ali komaj 38 odstotkov) vseh članov PZS, ki je zahtevana za polnopravno sprejemanje sklepov.

Kot je v gradivu o vzgojnoizobraževalnem sistemu in delu mladih v PZS napisal podpredsednik PZS Borut Peršolja, se je ob različnih priložnostih krepilo mnenje,

da je po dolгих letih razprav o lastninskih in gospodarskih temah potrebno premakniti težišče k začetni ideji in temeljni vsebini planinskega gibanja. Zato sta se predsedstvo in UO PZS odločila, da o vzgoji in izobraževanju ter delu mladih spregovorijo na letošnji izredni skupščini, saj ta vprašanja temeljno zadevajo celotno planinsko dejavnost in vsakega obiskovalca gora, ti dve področji pa bosta v marsičem zaznamovali sedanje obdobje slovenskega planinstva.

Omenjeno je bilo, da so posebna vrednota planinskega gibanja različne oblike dejavnosti, ki se imenujejo sprehodi, izleti, ture, turni smuki, alpinistični vzponi, pristopi na najvišje vrhove, odprave, reševalne akcije, iskanja, vzdrževanje in nadelava poti, tečajji, seminarji, izpopolnjevanja in še marsikaj. Vzgojnoizobraževalni cilji so med drugim usmerjeni v spoznavanje planinstva kot način življenja. S temi razpravami bi želeli spodbuditi razmišljanje o programu planinskega delovanja, ki v veliki meri sloni na strokovnih kadrih. Zato naj bi komisije in strokovne službe PZS do začetka prihodnjega leta pripravile podrobnejšo analizo stanja na področju izobraževanja in delovanja strokovnih kadrov.

PZS ima razvit enoten sistem vzgoje in izobraževanja strokovnih kadrov s področja planinstva, je bilo rečeno, ki izhaja iz tradicije in preteklih izkušenj ter potreb sedanjosti in vizije prihodnosti. Enotnost sistema teorije in

namesto komentarja

ČIGAV JE ALJAŽEV STOLP?

*Nobenega dvoma ni, da je Aljažev stolp na vrhu Triglava vseslovenski simbol, ki je seveda še najbolj pri srcu planincem. Tudi zaradi tega je stolp na najvišji slovenski gori uradno v državni lasti in bo v tej lasti skoraj gotovo ostal tudi po novem zakonu o lastninjenju kulturnih spomenikov. Kot je pred kratkim dejal ravnatelj Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine v Kranju **Vladimir Knific**, pri Aljaževem stolpu sicer ni neposredne privatizacijske nevarnosti, hipotetično pa se lahko zgodi, da bi simbol slovenstva zlorabili tudi v reklamne namene ali da bi planinsko društvo, ki bi bilo skrbnik stolpa, ob morebitnih težavah ta objekt celo prodalo.*

*Boljši poznavalci razmer vemo, da je »stanje v naravi«
nekoliko drugačno kot na papirju. Oskrbnik Triglavskega doma na Kredarici je sredi letošnjega septembra za časnik Delo povedal, da PD Ljubljana Matica že okoli sto let skrbi za Aljažev stolp – pravzaprav že od leta 1895, ko mu ga je kot prvemu*

*slovenskemu planinskemu društvu podaril graditelj **Jakob Aljaž**. Znano je tudi, da je skrb nad stolpom pred nekaj leti prevzela Zavarovalnica Triglav in ga, državni simbol, sprejela kot svoj zaščitni znak.*

Nekajkrat je bilo letošnje poletje in zgodnje jesen v časopisih objavljeno, da je Aljažev stolp najvišje smetišče v državi, vendar se sedanji upravljalec (morda naj bi bila celo dva ali skupaj z državo trije) ni odzval z akcijo, ljudje iz PD Ljubljana Matica so ga očistili šele sredi septembra. V enako žalostnem stanju sta bila vpisna knjiga in žig na vrhu gore: še prve dni septembra je bila vpisna knjiga raztrgana in mokra, žiga sploh ni bilo, blazinica za žig pa je bila razmočena in neuporabna.

Zato smo na sestanku Meddruštvenega odbora Gorenjske v drugi polovici letošnjega septembra upravni odboru Planinske zveze Slovenije predlagali, naj bi Aljažev stolp prišel v upravljanje PZS ali – še bolje – MDO Gorenjske. Ob tem naj bi se dogovorili o pogodbenem odnosu z državo oziroma ministrom za kulturo ali varovanje okolja in določili pravila trženja z njega dni samo planinsko lastnino. Tako bi planinska organizacija od države dobila koncesijo za skrb, vzdrževanje in upravljanje tega državnega simbola, ki je na področju njenega delovanja, in hkrati sredstva za to delo, seveda pa bi bilo v njeni pristojnosti tudi morebitno trženje.

Franc Ekar

Ena od zgbank MK PZS je Ciciban planinec, v kateri je marsikaj predstavljeno z risbicami; pod tole piše: »Cickovi gredo v gore. Skoraj vse, kar bodo potrebovali na večdnevni turi, bodo nosili s seboj. Zato se morajo dobro pripraviti.«

prakse izhaja iz spoznanja, da so gore ene same in da je planinstvo celovita dejavnost, ki jo oblikujemo z različnimi vsebinami in oblikami dejavnosti, pridobljene izkušnje pa tekoče vgrajujemo v učni proces.

VELIČASTNI PRAZNIKI MLADIH

V okviru PZS obstaja 22 vzgojnoizobraževalnih programov za doseg strokovnih nazivov prostovoljnih kadrov od mentorja planinske skupine in vodnika PZS preko gorskega stražarja, športnega plezalca in vodnika lavinskega psa do gorskega reševalca, inštruktorja GRS in inštruktorja za letalsko reševanje. Ob tem je bilo postavljeno vprašanje, ali je za nekaj manj kot 77.500 organiziranih članov PZS tisoč planinskih vodnikov dovolj, premalo ali preveč in ali daje članstvo v slovenski planinski organizaciji tisto, kar ljudje od njega pričakujejo: če v košarkarskih ali plavalnih društvih naučijo člane igrati košarko ali plavati – ali jih v PZS naučijo varno hoditi po gorah?

Matjaž Hafner je govoril o delu mladih v PZS in predvsem o akciji »ciciban planinec« in »mladi planinec«, kjer zdaj poteka prenova, o planinski šoli, tekmovanju Mladina in gore, ki je medijsko najodmevnejša akcija mladih v planinski organizaciji, proglašena v medijih tudi kot »veličasten praznik mladih« in »planinsko rajanje«, planinskih orientacijskih tekmovanjih, informiranosti v planinski organizaciji in problematiki tabornih prostorov.

to, je podpredsednik PZS dr. Janez Duhovnik v imenu Združenja gorskih vodnikov Slovenije dejal, naj bodo v izobraževalnih smernicah zajeti prav vsi planinski kadri, kajti zdaj so poklicni gorski vodniki, na primer, izpuščeni. Rudi Kocjančič iz PD Jesenice pa je skoraj zahteval (tako je bilo mogoče razumeti njegov odločen predlog), naj predsedstvo PZS skupaj s komisijami pri ustreznem ministrstvu izposluje, da pride predmet »planinstvo« v vse šole do fakultete. Borut Peršolja je delegate seznanil s tem, da bodo kmalu planinskim strokovnim kadrom v PZS in na Fakulteti za šport za enake programe, ki bodo tudi na enaki ravni, podeljevali enake diplome.

PLANINSTVO KOT ŠOLSKI PREDMET

Bojan Rotovnik je ob teh razpravah omenil, da gre za konflikte med generacijami, pa tudi to, naj bodo odslej ideje mladih še bolj kot doslej izhodišče za prihodnje delo. Borut Vukovič iz PD Litja je ob izrazih navdušenja nad Peršoljevo predstavitvijo dela mladih in z mladimi v šestih starostnih skupinah, podloženo z diapozitivi, odobral prostovoljno delo in pri tem predlagal, naj bi v okviru PZS javno določili enotna nadomestila stroškov za vodnike in druge kadre. Ko je komentiral pritožbo, da mladim v njihovem delu Obvestil ni dovoljeno izražati vsega, kar želijo, je dejal, da vsako glasilo pač ni primerno za vsakršne vsebine, »saj bi zanesljivo v Uradnem listu odklonili objavo pesmi«.

Tudi Jože Stanonik iz PD Škofja Loka se je zavzel za uvedbo planinstva v šole, morda v okviru katerega od naravoslovnih predmetov, »saj je zdaj planinstvo le prostovoljna občolska dejavnost, odvisna v glavnem od dobre volje šolskega ravnatelja, v šole pa je treba uvesti sistematično planinsko vzgojo«.

Potem ko je Alenka Žibrat, predsednica Mladinskega sveta Slovenije, povedala nekaj besed o delu Sveta, ki združuje že 23 slovenskih mladinskih organizacij, je bilo slišati, da se mora ob tem vodenju Mladinska komisija pri PZS še bolj potruditi s svojimi programi, ko ima tako močno konkurenco, mladi pa se večinoma pač ne opredeljujejo samo za eno dejavnost, ampak za več takih, ki so zanje zanimive.

Omembni, da je zadnja leta vse manj planinskih taborov, ki so pomembne planinske učilnice mladih, je Bojan Rotovnik nasprotoval: v samo 32 mladinskih odsekih od 104, kolikor jih je v slovenskih planinskih društvih, za katere so v MK že dobili podatke, je bilo letos 58 planinskih taborov, ki se jih je udeležilo 1387 mladih planincev, kar ne govori o upadanju te oblike planinskega izobraževanja. Poudaril je, da Triglavski narodni park edinole planincem izjemoma dovoljuje take taborne v določenih predelih Triglavskega parka, kljub temu pa je svetoval, naj bi taborne prostore razpršili po Sloveniji, da bi tako razbremenili nekatere preobremenjene gorske predele. Ob drugi pripombi, da se zadnja leta manjša število članov C v planinski organizaciji, da je torej manj mladih planincev, je Rotovnik rekel, da je manj takih članov v društvih, ki nimajo mladinskega odseka. Odgovoril je še na eno vprašanje, ali so denarno poravnani programi v novem Mladinskem vzgojnem

središču Bavščica: najprej smo izdelali programe, je dejal, šele potem smo se ukvarjali s prostorom, v katerem bi jih izvedli, zato prav vsi pomembni programi denarno še niso pokriti.

Delegati so na izredni skupščini sprejeli okvirne predloge sklepov o teh poročilih in razpravah, končne sklepe pa bodo po podrobni preučitvi v društvih na prvi redni skupščini PZS, ki bo že čez dobrega pol leta, maja leta 2000.

DRUGAČEN STATUT PZS

Predlog, da bi PZS oziroma PD Slovenska Bistrica prodala Štuhecov dom pri Treh kraljih na Pohorju, je delegatom na izredni skupščini razložil načelnik Gospodarske komisije pri PZS **Metod Kovač**. Potem ko so delegati iz pisnega gradiva zvedeli, da je prvo kočo na tem kraju že leta 1934 zgradila Slovenjebistiška podružnica Slovenskega planinskega društva, da je bil dom med vojno požgan in da so po vojni zgradili novega, da je tedanji upravljalca, PD Impol, kočico oddal v najem tovarni Impol iz Slovenske Bistrice, ta pa jo je tako razširila, da je preseгла standarde planinske postojanke, da je po vsakršnih peripetijah dom že nekaj let zaprt in ga je napadla lesna goba, so na izrednem občnem zboru PD Slovenska Bistrica letošnjega septembra sklenili dom odprodati, po plačilu denarnih bremen pa naj bi za ostanek kupnine na že izbrani lokaciji zgradili manjši planinski objekt.

Kot je dejal Metod Kovač, sta PZS in PD Slovenska Bistrica objavila razpis za zbiranje pisnih ponudb za nakup tega planinskega doma. Rok se izteče konec oktobra, ponudnikov je bojda veliko, koliko je resnih in kateri je najboljši med njimi, Kovač delegatom še ni mogel povedati. Vsekakor bo postopek za odprodajo verjetno še dolg, upati pa je mogoče, da se bo uspešno končal.

Predlog sprememb in dopolnitev statuta PZS je delegatom predstavil predsednik PZS, ki je dejal, da gre pri tem za tri sklope: prvi obravnava prispevke iz članarine PZS za specializirane člane PZS, drugi zastopanost delegatov na skupščinah PZS in tretji glasovanje delegatov. Predvsem je za društvo zanimiv drugi sklop: v predlaganih spremembah bodo imela večji vpliv na odločanje na skupščinah številčno močnejša društva in tista, ki imajo organizirane različne interese oziroma odseke. Po podatkih za leto 1998 je bilo, na primer, v PZS včlanjenih 14 PD z več kot 1000 in manj kot 2000 članov, eno društvo je imelo več kot 2000 in eno več kot 4000 članov. Predlagane spremembe dajejo tem društvom dodatnih 19 glasov, prav tako imajo dodatne tri glasove društva, ki imajo v pravih določene zборе, sestavljene iz delegatov odsekov. Tako oblikovana skupščina bi imela po podatkih za leto 1998 262 glasov namesto sedanjih 226.

RAZPRAVA JOŽETA MELANŠKA

Živahna razprava se je kljub že popoldanski uri razvila o tem, uvedel pa jo je predstavnik Savinjskega meddruštvenega odbora in delegat PD Velenje **Jože**

Mladinska komisija PZS je med svojimi publikacijami predstavila tudi zbiranko »Približajmo naravo otrokom«, kjer v prikupni obliki opisuje in orisuje planinarjenje in izlete v (gorsko) naravo z otroki.

Melanšek, ki mu je Savinjski MDO naložil nalogo, naj predlaga dodatne spremembe in dopolnitve statuta. Kot se je slikovito izrazil, naj bi predlagane spremembe prispevale k temu, da bomo »trdna naveza, ki jo vežejo skupni cilji in odgovornost za skupen uspeh na podlagi zaupanja in medsebojnega spoštovanja«, ko bi se dela lotili sistematično, načrtno in organizacijsko trdno, sledeč interesom PD in njihovega članstva.

»Danes,« je dejal Melanšek, »spreminjamo to, kar je v pristojnosti skupščine, določili bomo pravila igre, da ne bomo delali vsi vsega in prenašali na skupščino problemov, ki jih je mogoče po normalni in demokratični poti rešiti na drugih ravneh. Določiti želimo sistem, zaporedje delovanja na pravnem, organizacijskem, finančnem in drugih področjih dela PZS.« Dejaj je, da »smo na dosedanjih skupščinah prenašali nezadovoljstvo članic in globalno drobnih in nepomembnih, a za 469

društvo pomembnih vprašanj, vse do tajništva PZS. Vendar skupščina ni mesto za odpravljanje napak, to morajo opraviti MDO, komisije, zbori načelnikov, predsedstvo, upravni in nadzorni odbor, ter na skupščini poročati o nalogah, kot so jih opravili. Ločiti moramo, kaj je politika PZS in kdo jo sprejema ter kaj so operativne, izvedbene, izvršilne naloge, skladne z jasno razmejenimi pristojnostmi in odgovornostmi.«

Mimogrede je bila omenjena izjava izpred let, ki jo je dal tedanji predsednik PZS **Tomaž Banovec**, da bo največ storil tisti predsednik PZS, ki mu bo uspelo oblikovati tako planinsko organizacijo, ki ne bo preoblikovala samo odnosa med PZS in PD, ampak tudi tajništvo Zveze. »Če primerjamo PZS s podjetjem, ki ima skoraj pol milijarde tolarjev prometa,« je ob tem dejal Jože Melanšek, »je nemogoče, da je upravljanje in vodenje organizirano tako, kot je na PZS, da je tajnik član predsedstva. Mi smatramo tajnika kot direktorja strokovne službe, ki je dolžan sodelovati s predsedstvom in izvajati naloge, ki mu jih naložijo predsednik, predsedstvo in UO oziroma njegovi organi. Temu ustrezno predlagamo tudi spremembe in dopolnitve statuta.« Dejal je še, naj bo tajništvo servis planinskim društvom, ki naj s svojo učinkovitostjo in uspešnostjo omogoča reševati tudi probleme predvsem manjših društev.

GRADIVO ZA PRIHODNJO SKUPŠČINO

Jože Melanšek je v imenu »svojega« meddruštvenega

odbora konkretno predlagal, naj predsedstvo UO sestavljajo predsednik in podpredsedniki, katerih obveznosti, pravice in odgovornosti so določene s poslovnikom o delu UO in predsedstva. Konkretno je tudi predlagal, naj vsa PD, MDO in drugi organi PZS do konca letošnjega leta posredujejo PZS predloge za spremembe in dopolnitve statuta, vseh pravilnikov in poslovnikov PZS, zbiranje teh predlogov pa naj bo kot javna razprava o aktih PZS in kot celovit sistemski pristop k preoblikovanju bodočega dela PZS. Prav tako je konkretno predlagal, naj UO PZS takoj imenuje komisijo za pravne zadeve in splošne akte, nekakšno statutarno komisijo, ki bo na podlagi zbranih predlogov za skupščino maja 2000 pripravila novi statut, usklajen z Vodili za delo PZS in PD, s sklepi zadnje redne in izredne skupščine in programskimi usmeritvami predsednika PZS za obdobje 1998–2002.

V istem smislu se je oglasilo še nekaj razpravljalcev, ki so predlagali še drugačne spremembe in dopolnitve statuta. Obveljal je predlog **dr. Tomaža Vrhovca**, delegata PD Jeglič, naj bi zdaj glasovali samo o predlogih, »o katerih vsi natančno vemo, za kaj gre in smo jih dobili v gradivu za to skupščino«, drugi predlogi pa naj bodo gradivo za morebitno statutarno komisijo in za prihodnjo skupščino, ki bo, kot že rečeno, čez dobrega pol leta.

Nekaj minut pred 15. uro so se delegati prvič po dolgem času po končani skupščini zadovoljni razšli.

V VRATIH SO SE NA LETNEM ZASEDANJU ZBRALI PREDSTAVNIKI CAA

POVSOD V ALPAH SO PODOBNE TEŽAVE

Planinska zveza Slovenije je od 3. do 5. septembra letos v Šlajmarjevem domu v Vratih gostila udeležence rednega letnega zasedanja delovne skupine planinskih zvez alpskih dežel CAA – Club Arc Alpin. Pred štirimi leti so jo ustanovile planinske zveze Avstrije, Francije, Italije, Južne Tirolske, Liechtensteina, Nemčije, Slovenije in Švice. Gre za najmočnejše planinske zveze Evrope, ki v 1700 planinskih društvih združujejo 1,4 milijona članov in imajo v Alpah kar 1862 planinskih koč. V statutu delovne skupine je zapisano, da si bodo planinske zveze izmenjavale informacije in izkušnje, se dogovarjale o aktivnostih v gorskem svetu in jih usklajevale, ohranjale kulturno izročilo alpskega in gorskega prostora ter pripravljale skupne projekte za varstvo gorskega okolja Alp.

»Namen tega kluba je predvsem usklajevanje stališč posameznih planinskih zvez in skupen nastop pri reševanju problemov, ki so za vse članice v gorah večinoma enaki,« je dejal predsednik Planinske zveze Slovenije **Andrej Brvar**. »Pri tem imam v mislih tako varstvo narave in ekološko sanacijo planinskih koč kot tudi druga vprašanja. CAA ima ob vsem drugem ta namen, da – sklicujoč se na Alpsko konvencijo, ki so jo podpisale vse članice – združeno pritiska na vlade posamez-

nih držav, da pomagajo pri odpravljanju najhujših problemov.«

Kot je dejal za časopis Gorenjski glas, so tudi za Planinsko zvezo Slovenije zdaj najpomembnejši okoljevarstveni problemi, ki jih je veliko. Eden od njih je, na primer, hoja po brezpotjih. »Opredeliti se bo treba,« je dejal Brvar, »kakšno je naše stališče: ali hojo po brezpotjih omejiti ali jo dopuščati. Ne nazadnje so tu tudi večna vprašanja o amaterizmu ali profesionalizaciji Gorske reševalne službe. Izkušnje drugih evropskih planinskih združenj kažejo, da so gorsko reševalno službo profesionalizirali, nato pa spet deprofesionalizirali, saj je prišlo do številnih dilem, ki se pojavljajo ob profesionalizaciji te službe. Kar pa se tiče stroškov reševanja, mora biti to vprašanje naslovljeno na posamezno vlado in ne na planinsko zvezo. Vsi člani PZS so v tujini zavarovani, planinska izkaznica je hkrati tudi zavarovalna garancija.«

Interes CAA je zblížiti stališča posameznih zvez in določiti jasne skupne interese. Tokratni je tudi ta, da se alpske planinske zveze približajo evropskim ekološkim skladom. Predstavniki CAA so se v Vratih dogovorili, da njihova delegacija obišče predsedujočega Evropske komisije **Romana Prodiya** in se z njim dogovori o izkoriščanju teh skladov; doslej so alpske države kan-